

BERICHT AAN DE ROOKERS!

Het Huis HERREGODTS. Broeders, Gaffelstraat, 15, Geeraardsbergen, zendt 4 Cigaren als staal der overal bekende Marke « Colonial », tegen toezending van 20 C^{mes} in postzegels.
De 1000, fr. 30. — De 500, fr. 16.
FRANCO tegen terugbetaling.

CYCLES BOVY

Luxe avec chaine 300 fr. ; sans chaine 350 fr.
n° 1 m^e 1901, 250 fr. ; n° 2, 225 fr. ; n° 3 215 fr.

J. BOVY & FILS, Herstal (lez-Liège)

Les plus anciens fabricants belges

Catalogue gratis sur demande.

Distillerie de Liqueurs, Genièvres et Vins.

USINE A VAPEUR

POUR LA FABRICATION DE TABACS ET CIGARES

NESTOR RENARD LIÈGE

Rue de la Province, 35-37
Près du nouvel Hôpital de Bavière.

MAISON FONDÉE EN 1865.

SPECIALITÉ DE TABACS FINS

Propriétaire des Marques de Cigares : CASANOVAS. — AS DE COEUR. — BERTHA. — IMPÉRIAL. — LIÈGE-EXPOSITION.

BITTER Liège-Exposition

On demande des représentants

POULES POUR LA PONTE.

A partir d'Octobre et tout l'hiver, poules en ponte ou prêtes à pondre — Envois franco partout par 25 pièces minimum, garanties de bonne arrivée.
PRIX SANS CONCURRENCE.

SOCIÉTÉ BELGE-ITALIENNE

Ed. PAQUAY & Co, rue Station, Verviers.

Catalogues gratis.

Fournitures pour la Photographie.

J. MARYNEN

OXYGÈNE

Fabricant d'appareils, Montagne aux herbes potagères, 39, Bruxelles.

CONSTRUCTIONS

Réparations

Transformation d'appareils

SUCCESSALES:

ANVERS, Place Teniers, 4.

BRUXELLES, Montagne-aux-Herbes Potagères, 39.

GAND, Rue de Flandre, 88-40.

Leçons gratuites aux acheteurs. — Facilité de paiement contre bonnes références

NOUVEAU! NOUVEAU!

TROMPETTE DE FANFARE EN ALUMINIUM FIN.

Il suffit de chanter dans l'instrument, il sonne sous les simples vibrations de la voix humaine émise sans effort. Pas besoin de connaissances musicales. Instrument très original, amusement très attrayant pour les jeunes et pour les vieux, dans les réunions, sociétés, cercles, chœurs, etc. Plus d'un DEMI-MILLION ont été vendus en 6 mois. Est expédié franco contre l'envoi de 25 francs en bon-poste pour une Trompette; 35 francs pour trois.
Pas d'envoi contre remboursement.
S'adresser COMPAGNIE NEERLANDAISE, à VERVIERS.

Maison fondée en 1805.

L. Albert-Willé et fils
M. GHYSENS & Co

Successieurs.

LIÈGE, 50, rue des Clarisses.

FABRIQUE DE

Coffres-forts

ET

PARATONNERRES BREVETÉS

Serrurerie.

Poêlerie.

BIJVOEGSEL AAN DEN POSTRIJDER

van den 25 Januari 1902.

Opofferende liefde.

Het was in het jaar 1850. Prachtig schoon ging te kleurenspel de roode zonneshijf in het verre westen onder. Haar laatste stralen vielen op het bleke gelaat van een jonge vrouw, die voor het open venster zat. Men kon het op haar kommer-volle gelaatstricken lezen, dat een hevige storm in haar binnenste waedde; zoo rustig als de natuur daar lag in den stiltenkloed der onder-gaande zon, zoo onrustig was het in de ziel der vrouw. — Nog één zoo'n avond, en... zuchtte zij, ach, de gedachte alleen brengt mij tot vertwijfel-ing!

Daarom opgesloten binnen de muren der gevangenis, zit een jonge man, den echtgenoot, die bij het luiden der klok den volgenden dag stryven moet, zooals zijn vonnis luidde. Hij was soldaat in het leger van Cromwell. Wegens het een of ander vergrijp was het doodvonnis over hem uitgesproken. De avondklok zou zijn lot verkonden — door bevel van Cromwell. Elisabeth beson en peinsde; zij zag uitkomst.

Met het aanbreeken van den dag zocht zij Cromwell op, die buiten het dorp zijn kamp had opgeslagen. Koelied en onder heete tranen bad zij om Richard's leven. Alles tevergeefs! De geweldenaar bleef ongevoelig.

Zij zocht raad bij vrienden; deze weesden met haar maar helpen konden zij niet. Als worstelend met de wanhoop, behaalde zij telkens opnieuw: — De avondklok mag niet luiden.

Met deze woorden trad zij ook het kleine ver-tek van den klokkenluider binnen.

— Hier zal ik niet te vergeefs smeeken, zegde zij tot zichzelf. Met al de warmte van haar ge-broken hart legde zij hem de zaak bloot. Hare herte tranen gaven klem aan hare woorden. Doch de oude Kaspar durfde niet ontrouw worden in zijnes dienst.

— Gij moet u onderwerpen en God laten zorgen; het luiden der avondklok mag niet ver-geten worden, — de avondklok moet luiden, voegde hij er bij.

Doch zij, na eenige oogenblikken staan peinsen, mompelde bij zich zelve: — De avondklok mag niet luiden en zij snelde heen.

De liefde is vindingrijk, doch licht niet, waarde lezer. Deze vrouw peinsde in volten ernst. De laatste stap der vertwijfeling die in Elisabeth's hart besloten was, zou volbracht worden.

Weer ging de zon in purp-eren glans onder. Het was nog een half uur voor het luiden der avondklok. Kaspar, de oude in den dienst ver-grijde klokkenluider, trad uit zijne woning naar buiten en stond blootshoofds in de geurige avondlucht. Zacht speelde de wind met zijne witte lokken. Hij had reeds veel beleefd. Koningen waren in zijn leven opgestaan, gekroond en ver-dween. Zestig jaren lang had hij reeds gediend.

Langzaam richtte hij zijn schreden naar den toren, toen een vrouwengestalte op hem toe-snelde. Elisabeth blikte weer met hare rood-ge-wende oogen in zijn gerimpeld gelaat. Hij zag de beweging, maar hoorde niets.

— Spreek luider ik heb u niet gehoord.
— Om 's hemels wil, Kaspar, luidt de klok niet, riep zij bandenwringend.

— Wat, niet luiden? Zijt gij gek? bromde hij.
— Kaspar, vergeet slechts dezen éénen keer te luiden, alleen dezen keer, en mij — mijn lief-ven, zie, hier is het geld, daarmee kunt gij uw

leven rustig eindigen. Ik heb al mijne jawoelen verkocht; het geld is het uwe, als gij het luiden slechts dese éene maal achterlaat!

— Wat, mij ontkopen? riep hij driftig. In zwa aderen vlooid het edle bloed niet uwer moeder. Sedert zestig jaar heb ik trouw mijn plicht gedaan, en nu mij laten ontkopen? Niet voor al het geld, dat gij mij brengt kunt. Wat gaat mij uwen man aan? Nooit!

Daaruiten op het schoone groen, waar de lindes haar schaduw werpen, stond de man van Elisabeth, Richard. Hoog stak hij boven de omringende bomen uit.

Wat had hij gedaan? Daaraan was weinik gelogen in de dagen, toen Cromwell's zwaard woedde tegen allen, die de mistaad begingen, de Monarchisten en de Papisten te zijn...

Langzaam daalde de zon achter het g-berge. Nog een halve minuut en de klokslag verkondigde zijn dood. De natuur had hare avondklok reeds lang geluid, maar Kaspar's klok zweeg nog, en Richard stond op den drempel der eeuwigheid. Maar waarom was Elisabeth niet bij hem?

Kaspar ha het gesprek met Elisabeth afge-broken. Langzaam naderde hij den toren. Elisa-beth was voor hem binnengegaan. Als een blinde vloog zij de trappen op. Onrustig vloog de vlee-muisen op van de balken van het oude gebouw. Steeds ging het hooger. Heel boven zag zij van de duizelingwekkende hoogte omlaag. Kaspar had de straat overgestoken en stond weldra in het hooge portaal. Eindelijk stond Elisabeth onder de groote klok; een door de wormen doorborend bleek di-ede tot voetbalk. Daarop ging zij staan en wachtte op de eerste aanduiding dat Kaspar de koord gegrepen had. Zij kon juist den zwaren klepel omvatten.

— Gij zult niet luiden, herhaalde zij, tot den sprong gereed.

Kaspar was oud en traag, maar zeker. Eindelijk kwam een licht trillen van de klok. Elisabeth vloog naar den klepel en hield hem vast omklemd. De oude rollen krasten. De klok zette zich langzaam in beweging, de machtige klepel begon te zwaaien — maar de klok gaf geen geluid. Elisabeth had zich er aan gehangen hem omklemd, en zoo met haar lichaam verhinderd dat hij tegen den rand der klok sloeg; als een bal vloog zij heen en weer. Zwaar volgde slag op slag; Kaspar's arm trad zijne krachten nog niet ver-loren. Deed de gewoellose klepel de arme vrouw ook van de eene zijde naar de andere slingeren, werden ook haar honden gekwaast, liep ook het bloed langs hare armen. — zij hield den klepel vast! Zoo worstelde in de avondschemering een hart vol heidenmoed met de klok, die onheil ver-kouden zou, en God gaf de overwinning.

— Ach, mijn werk is afgelopen! mompelde eindelijk beneden, de oude, toen hij ophield, mijne ooren weigeren huanen dienst; ik heb geen enkele slag van de avondklok gehoord. Gij, lieve oude klok, mijn ooren zijn schuld, niet gij! Vaarwel, vaarwel!

In het portaal wischte hij de tranen van zyne waagen.

— Het is hard, dat nu ook mijn gehoor zoo verminderd is, mompelde hij.

— Toen Kaspar de straat weer overstak, kwam een bleek gestalte uit de zijdeur, wier handen bloedend verscheurd kraachtebene nederhiegen.

Cromwell wachtte intusschen op den klank der klok, om het teeken tot den dood te geven. Diepe groeven lagen op zijn voorhoofd, uit zijne oogen bebouf toorn; loek wagde hij het niet het commando te geven, dat op zijne

lippen zweefde. Plotseling kwam een bleke vrouwengestalte op hem af. De soldaten lieten haar door. Nog eens wierp zij zich voor de voeten van Cromwell neer en hief hare ontveesde handen tot hem omhoog.

Met overstorte o-gevoel vertelde zij, waarom de avondklok niet geluid had. Aan zulke argu-mente kon ook Cromwell niet weerstaan. Zijne toerige oogen werden zachter; hij sprong van zijn paard, hief Elisabeth op en beval den gewa-gene vrij te laten; en zoo geschiedde het.

DE CZAAR EN

Russische spreekwoorden.

De naam van den Czaar speelt een belang-rijke rol in de Russische spreekwoorden, Ziehier eenige voorbeelden.

De kroon van den Czaar beïddet hem niet voor hoofdpijn.

De Czaar zelf kan den zonnebrand niet blanschen, al blaast hij er nog zoo hard tegen in.

Wanneer de Czaar in een soepterrine zou spuwen, zou deze van trots uit elkaar springen.

Wanneer de Czaar een huurrijtuig neemt, wordt iedere stap hem voor een Werst aan-gerekend.

De Czaar is de neef van onzen lieven Heer, maar hij is niet Zijn broeder.

De Czaar woont niet in de hut van den arme; daardoor komt het, dat hij de ellende niet kent.

De arm van den Czaar, hoewel zeer lang, reikt niet tot aan den hemel.

De Czaar zelf kan geen azijn in siffoop versnieren.

De hand van den Czaar heeft slechts vijf vingers, evenals die der anderen sterve-lingen.

De Czaar weegt niet zwaarder op de schouders van den dood dan een mager.

De stem van den Czaar heeft eene echo zelfs al zijn er geen bergen in de buurt.

Den traan in het oog van de Czaar kost het land vele zakdoeken.

Wanneer de Czaar speelt, zijn de minis-ters éénoogen en de boeren blinden.

De tijd voleindigd de maak, die de Czaar niet heeft kunnen vervullen.

De koe van den Czaar zelf geeft techt niets dan kalveren.

Wanneer de Czaar wild eet, is zijn bord vol kleine postjes.

Wanneer de Czaar de pokken heeft, draagt het land er de sporen van.

Als de Czaar het koud heeft, hebben alle jawoens van het rijk hoofdpijn.

Als de Czaar sterft, wil geen muurjok met hem ruilen.

Als de Czaar u een ei geeft, crischt hij van